

Om Antje Jackelén blivit chef för Ikea istället för Svenska kyrkan

Tänk om den nyvalda ärkebiskopen istället hade blivit chef för Ikea. Då kanske följande intervju hade utspelat sig mellan en journalist och Antje, här kallad ärkemöblerinnan.

Journalist: Så vad är Ikeas grundkoncept? Vad vill ni uppnå?

Ärke­möblerin­nan: Det beror på vem du frågar. Jag tänker på Karin som jag träffade nyligen. Hon jobbar i köket på Ikea i Barkarby. Ensamstående mamma. Hur ser hon på Ikea? Vad vill hon?

Journalist: Det kan man ju givetvis undra, men nu frågar jag dig, som chef för Ikea, världens mest framgångsrika möbelföretag.

Ärke­möblerin­nan: Nu vill jag vara försiktig med ordet framgång. Man vill ju inte associeras med finansvalpar eller framgångsteologer.

Journalist: Jamen, Ikea är ju stort, finns över hela världen. Världens mest sålda bokhylla heter ju Billy. Är du inte stolt över det?

Ärke­möblerin­nan: Nu ska man vara lite försiktig. Man vill ju inte förolämpa någon som föredrar förvaringsskåp för sina böcker. Det finns ju inte en sanning när det gäller bokförvaring, eller hur?

Journalist: Du ger inga raka svar. Är det avsiktligt?

Ärke­möblerin­nan: Det beror på hur man ser det.

Journalist: Ska det vara så svårt att ge klara besked om vad Ikea vill och gör. Det handlar väl om möbler, eller?

Ärke­möblerin­nan: Du uttrycker det så bokstavligt. Jag är sannerligen ingen fundamentalist.

Journalist: Nej, men som företrädare för Ikea borde du väl framhäva er unika affärsidé som får genomslag i hem och hus världen över?

Ärke­möblerin­nan: Ja, men det finns ju andra möbelhandlare. Eller som jag brukar säga: Möbelindustrin är större!

Journalist: Större än vad då?

Ärke­möblerin­nan: Än Ikea givetvis.

Journalist: Jo, men Ikea är väl ändå störst?

Ärke­möblerin­nan: Hur ska man mäta det? Mio är kanske mindre när det gäller antalet bokstäver i namnet, men vad ska man då säga om Jakobssons möbler i Odensbacken?

Journalist: Du är verkligen otydlig!

Ärkemöblerinnan: Det vill jag vara väldigt tydlig med, att var otydlig alltså.

Journalist: Nu förstår jag inte...

Ärkemöblerinnan: Vad bra. Det var precis det som var meningen.

Journalist: Jag tror jag förstår...

Ärkemöblerinnan: Det var inte menat.

Journalist: Nåväl. Hur ser du på Ikeas framtid?

Ärkemöblerinnan: Du tänker för snävt.

Journalist: Hur menar du?

Ärkemöblerinnan: Du undrar säkert om Ikeas planer för expansion, nya produkter, och dylikt.

Journalist: Ja, faktiskt.

Ärkemöblerinnan: Nu ska man inte tolka Ikea så bokstavligt. Nej, jag föredrar en mer poetisk tolkningsmetod.

Journalist: Nu förstår jag inte, igen.

Ärkemöblerinnan: Bra. Jag har lyckats.

Journalist: Med vad då?

Ärkemöblerinnan: Nåväl, för att återgå till framtidsperspektiven. Jag tror det är viktig att vi söker dialog med andra möbelhandlare världen över.

Journalist: Jaha, om vad då?

Ärkemöblerinnan: Om möblernas immanenta transcendens. Det är ju något vi alla delar.

Journalist: Och vad är Ikeas roll i detta? Ska det unika Ikea-konceptet vara kvar?

Ärkemöblerinnan: Ja självklart. Vi är unika som alla andra! Och därför ska vi bli som alla andra. Tror jag. Och tron är viktig. Tror jag.

Mats Tunehag

2015